Gwiazdeczka betlejemska

Fr. Konior

(na chór męski opr. M.W.)

Tranquillo

Solo

1. Gwiazde- czko coś świe-ci - ła nad sta-jen-ka,
2. O Bo- ska gwiazdko zło - ta bły - śnij po-śród

tam, po- wiedz - że gwiazdko mi - ła, po- wiedz gwiazdko nam.
nas, gdzie brak wia- ry nie cno- ta, ser- ca mie-ni w głaz.

Ktoć mle- czne, wskazał dro- gi, żeś prze- by- ła świat,
Świeć, pro- wadź do ko-ścio- ła, wśród cier- ni- stych dróg,

przed Bo- ży Tron u- bo- gi Mędr-com sta-ła ślad.
Tam cze- ka nas i wo- ła Oj- ciec nasz i Bóg.

Chór

p

1. Wszech mo- cny Stwórca ziemi żyr-cie we- mnie wlał. Droga- mi
2. Tak ciemno, smut-no w duszy że płacze- my wgłos, bo wstraszny ch

błę- kitnymi do Betle- jem stał. Jak Anioł wiódł pasterzy w Betlejemski
mąk ka tuszy Bóg zgoto- wał los. Więc gwiazdko zaświeć jasno, o- wą szopkę

f

pró— g, prze ze mnie wieść się szerzy gdzie zrodzony Bó — g, tak, prze- ze mnie
wska- ż, nim o- czy nam za ga- snąć u- padniemu twa- rz, nim zre- mi- ce

ff

1. wieść się sze- rzy gdzie zro — dzo- ny Bó — g.
nam za- ga- snąć

2. u- pa — dniem na twa — rz.

ARCHIWUM i BIBLIOTEKA
Krakowskiej Kapituły Katedralnej
KK-III
- 325